

Na końcu języka

Wprawki, ćwiczenia, zadania

Zgodnie z przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie można udostępniać materiałów osobom trzecim.

I. QUIZ JĘZYKOWY

Zadanie 1

Dokończ przysłowie

Darowanemu nie zagłada się w zęby.

- A. baranowi
- B. słoniowi
- C. koniowi

Zadanie 2

W puste miejsce wpisz poprawną formę rzeczownika.

Michał poszedł na spacer z

- A. pies.
- B. psem.
- C. psa.

Zadanie 3

W puste miejsce wpisz poprawną formę czasownika.

Marysia na wakacje w góry.

- A. pojechała
- B. pojechały
- C. pojechałam

Zadanie 4

W puste miejsce wpisz poprawną formę liczebnika.

W wazonie stały czerwone róże.

- A. czterech
- B. cztery
- C. czworo

Zadanie 5

Wyrazem o znaczeniu podobnym do słowa 'wakacje' jest wyraz

- A. wyjazd.
- B. podróż.
- C. odpoczynek.

ODPOWIEDZI DO ZADAŃ

Zadanie 1

C

Zadanie 2

B

Zadanie 3

A

Zadanie 4

B

Zadanie 5

C

II. CZYTANIE TEKSTU

Przeczytaj poniższy tekst, a następnie zaznacz poprawne odpowiedzi.

Gdy ziemiami polskimi rządził książę Popiel, w wiosce nieopodal Kruszwicy mieszkał kołodziej Piast. Razem z żoną Rzepichą żyli sobie spokojnie, wychowywali dzieci, hodowali pszczoły i uprawiali ziemię. Piast pracował również w swoim fachu - wyrabiał wozy. Zbliżyły się postrzyżyny najstarszego syna Piasta, który właśnie skończył siedem lat. Była to niezwykła uroczystość, w czasie której chłopiec przechodził spod opieki matki pod opiekę ojca. Symbolicznie obcinano mu wtedy długie włosy i nadawano imię. Kiedy rozpoczęła się uczta wydana przez Piasta z okazji postrzyżyn syna, pojawiło się niespodziewanie dwóch nieznajomych wędrowców. Ubrani byli w płócienne szaty, które pokrywał kurz, a oni samo wyglądali na bardzo zmęczonych.

Zadanie 1

Książę sprawujący władzę nazywał się

- A. Popielnik.
- B. Popiel.
- C. Popiołek.

Zadanie 2

Kołodziej to rzemieślnik, który robił

- A. wozy.
- B. auta.
- C. koła.

Zadanie 3

Postrzyżyny dotyczyły

- A. najstarszej córki.
- B. najmłodszego syna.
- C. najstarszego syna.

Zadanie 4

Dziecko miało skończone

- A. pięć lat.
- B. dziewięć lat.
- C. siedem lat.

Zadanie 5

Przechodziło spod opieki

- A. mamy pod opiekę wujka.
- B. babci pod opiekę ojca.
- C. mamy pod opiekę ojca.

Zadanie 6

Dziecku obcinano

- A. długie włosy.
- B. krótkie włosy.
- C. średniej długości włosy.

Zadanie 7

Dziecku nadawano

- A. pseudonim.
- B. nazwisko.
- C. imię.

ODPOWIEDZI DO ZADAŃ

Zadanie 1

B

Zadanie 2

A

Zadanie 3

C

Zadanie 4

C

Zadanie 5

C

Zadanie 6

A

Zadanie 7

C

III. KULTURA POLSKA W MAŁYM PALCU

W Polsce organizacja czasu i struktura dnia pracy jest odmienna niż w krajach zachodnich. Śniadanie spożywa się wcześnie rano przed wyjściem z domu. Można zjeść np. chleb, bułki, wędliny, pomidory, ogórki, rzodkiewki, białe lub żółte sery. Do szkoły, na uczelnię, do pracy zabiera się drugie śniadanie. Są to najczęściej kanapki z wędliną lub żółtym serem. Mogą to być także jogurty owocowe, serki homogenizowane, owoce, jak np. jabłka, banany, mandarynki. Polacy nie przerywają pracy w połowie dnia, aby wypocząć i coś zjeść. Obiad jest spożywany w środkowej części dnia, zwykle po zakończeniu zajęć. W dni powszednie obiad jada się zazwyczaj pomiędzy godzinami 15 a 18. Nieco inaczej jest w dni wolne od pracy, np. w niedzielę obiad jest spożywany ok. godziny 14. Jest to posiłek bardzo treściwy, składający się z zupy, drugiego dania z kompotem i deseru. Popularne zupy to np. barszcz czerwony, rosół z kury, zupa pomidorowa z makaronem lub ryżem. Na drugie danie można zjeść m.in. sznyceł cielęcy, wątróbkę drobiową lub wieprzową, pstrąga smażonego z masłem czosnkowym, placki ziemniaczane, pierogi z mięsem lub owocami. Dodatkowo do drugich dań są surówki np. z marchewki, kapusty czerwonej oraz kompoty owocowe np. z jabłek, wiśni, truskawek. Dopełnieniem obiadu są desery, m.in. sernik, makowiec, jabłecznik, miodownik. Kolację najczęściej jada się pomiędzy godzinami 19 a 20. Ten posiłek przygotowuje się zazwyczaj z takich samych potraw jak śniadanie. Będąc w gościnie w polskim domu, należy zjeść potrawy, które są podawane lub chociażby ich spróbować. W przeciwnym razie gospodarze mogliby się poczuć urażeni. Po skończonym posiłku, wstając od stołu, mówi się „dziękuję” współbiesiadnikom.

